

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Aprilis. Melius est nihil habere; quàm multa habentem, nemini
impertiri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

III Insanabilis est Invidiæ morbus ; nam & in-
 verecundus quidam pudor ægri, suum morbum ce-
 lantis, & pessimi morbi qualitas, naturæ repugnat.
 Ab humana manu curari non potest unquam, à Di-
 vina non solet semper. Hoc igitur malum non ad-
 mitter medicum, spernit medicinam. Cui enim ca-
 put, aut membrum aliquod dolet ; medico morbum
 aperit. Verum, qui ægrotat Invidiâ, quid dicet ! Au-
 gunt me proximi bona ? Nam veritas hæc est. Atta-
 men hæc quisque fateri erubescit. Quid quæso te
 affligit ? proprium malum, an bonum alienum ?
 Certè malum tuum incurabile. Itaque hic nullus
 medicinæ est locus, nulla medendi spes. Undè fieri
 poterunt boni, qui sunt in bono mali ? Aut quo-
 modo eos punitura sunt mala sua, quos etiam bona
 puniunt aliena ? Quis ei poterit subvenire, qui se sibi
 exhibet invidendo carnificem ? aut undè sibi para-
 bit salutem, qui de salutis materia, facit perniciem ?
 Est vitium planè rabidum & caninum, quod alios
 mordet & rodit, vel saltem aliis allatrat. Huic occinit
 Vates hoc effato :

Dum canis os rodit, socium, quem diligit, odit.

24. DIES APRILIS.

Melius est nihil habere ; quàm multa ha-
 bentem, nemini impertiri. *Sextus Py-
 thagoricus.*

I. **P**edissequa Invidiæ, est Immiseri-
cordia, quâ, qui laborant, eos dicunt sapientes; homo

nem ex homine exuere, & ad naturæ feritatem reducere. Feruntur autem quidam in eam laboris vitio immitis, & malitiôsæ naturæ; quâ rebus aliorum adversis, & calamitate lætantur. Quales sunt illi, qui nullo proposito emolumento; sed tantum ut pravitati suæ lenocinentur: jucundo animi sensu capiuntur, si videant vel hominem discerpi à feris, vel domos incendi, vel ab hoste diripi urbes, vel agris vastitatem inferri, everti palatia, pestemque fieri. Alii in eadem inhumanitatem, vitiumque ducuntur avaritiâ. Itaque mori fame, & egestate pauperes, obæratos putrescere, multiplici iniuria vexari, multos siverint potius, quàm quidquam recipere gaverint de suo. Quos pungit hodiernæ diei sollicitudo. Illud in hoc vitio imprimis cavendum; nullum penitus, qui miseriis conflictetur, pro laboribus habeamus; nevé illius afflictæ fortunæ insubimus. Si juvare non potes, aut non vis, ne saltem obsis; ne sis unguis in ulcere; ne canina musca, quæ sanie miserorum pascatur. Hoc faciunt, qui prostratis inopinâ calamitate sævè nimis illudunt, & adversæ fortunæ ictu laceratos, acie linguæ iterum cruciunt, quos solari debuissent.

II. Quid quod aliqui tam sint immiseri-
cordes, ut de venatibus redeuntes, magis canum, quàm
fervorum curam gerant. Unde videbis, in aliquorum
domibus, nitidos, & crassos canes discurrere,
homines autem titubantes, & pallentes incedere.

Aprilis Audi Ch
homo ver
studio, fa
tesserant
tem, non o
fii: (b) N
cum possis
ergo imm
re, si velle
nes denu
niumege
moribus
& equis
cui tot pa
voluntas
gemma se
ples tua l
quia alio
milis, qui
Quidni h
tarum ne
matrona.
III. F
credat ell
fideat, r
gat. H
cæperit,
supplicii
fragilitat
bus incli

(a) Se
(c) Am

Aprilis.

Tessera.

311

Audi Chrysostomum: (a) *Canistibi magna est cura, homo verò, imò Christus ipse, pro nimio hoc tuo in belluæ studio, fame extrema deficit.* Observa hodiernæ diei tesseram: satius est non habere, quàm multa habentem, non dare egenti. Consonat illud Divi Ambrosii: (b) *Non minus est criminis, habenti tollere, quàm cum possis, & abundes, indigentibus denegare.* Tot ergo immisericors tollit bona, quod posset præstare, si vellet: sic multi ornant parietes auro, & homines denudant. Clamat ante domum pauper, omnium egens & nudus, & tu sollicitus es, quibus marmoribus pavimenta vestias. Panem postulat homo, & equus tuus aurum sub dentibus mandit. Infelix, cui tot pauperibus succurrendi est potestas, & deest voluntas. (c) *Totius vitam populi, poterat annuli tui gemma servare.* Quod aliorum gemitibus, tu imple tua horrea frugibus. Quid igitur te miserius, quia aliorum ditaris miseriis? Non est tyranno dissimilis, qui solus habet, quod potest prodesse pluribus. Quidni hic exclamem cum S. Zenone: (d) *O quantum necesse animarum in phaleris pendent ornata matronæ.*

III. Hoc facit Immisericordia, nihil ut suum credat esse, quod est publicum. Ut multa unus possideat, multa multis, imò plurima plurimis denegat. Hinc si aliquis necessitate constrictus, rogare coeperit, vultum avertit, naturam non recognoscit; supplicis non miseretur; necessitatem non sublevar, fragilitatem communem non considerat, non precibus inclinatur; non lachrymis flectitur, non ejulati-

V 4

tibus

(a) Ser. de malis à nobis avertend. (b) Serm. 81.
(c) Ambr. de Naboth. c. 13. (d) Ser. de iustitia.

tibus frangitur. Profectò si non das egenti, cum poposcit, non accipies à Deo, cum poposceris. Jacet per foribus tuis, Lazarus aliquis, laceris indutus, pedibus, vultu pallidus, omnibus membris tremulus, tu de foco calefactus, de ingestis cibis tunc tumescens, vino rubicundus præteris, & non aspicias, supplican-tem audis & despicias. Quo non dignus supplicio, qui sic contemnis supplican-tem? Audimus Chrysostomum, non tam è pulpito dicentem, quàm è machina tonantem. (a) *Is, qui est ad imaginem Dei creatus, tuâ inhumanitate sordescit, & squallet: malorum verò facies, qui conjugem tuam sunt tuam, auro non modico fulget. Pelles insuper ligna, quibus tegumentum aliquod contextitur, vel si des paranda sit, aut suppetaneum auro, argentoque peritu: at Christi membrum, cujus ob gratiam descendit, & sanguinem fudit, necessariis alimentis vestimentis destituitur.* Hic lubet cum Vate ex-
mare:

Tunc cultor Christi spernes in paupere Christum.

25. DIES APRILIS.

Quæris, quid sit, quod nobis oblivionem acceptorum facit? cupiditas accipiendi. *Senec. de benef.*

Ingratitudo erga homines.

I. Ingratus essem ipsi Gratiæ, & execratione omni dignissimam ostenderem Ingratitudinem, cum eam omnium sermo accuset,

(a) *suprà.*